

Reisebrev fra Oasis of Hope høsten 2022

OASIS OF HOPE

Vipps 12321

Konto 1503.42.70659

Org.nr. 912 880 133

oasisofhope.no

«We build a school! We don't play.» Ordene kommer fra ingeniøren vår, Mr. Thomas. Han har svært stor faglig kompetanse og minst like stort hjerte for skolen vår. Thomas har vært og er fremdeles en viktig mann for oss i byggingen av den nye Oasis of Hope-skolen på Mbita. Og han vet hva han snakker om. Han er ansvarlig for flere store bygg i området og han har full kontroll, også hos oss. Uansett hva vi spør om, har Mr. Thomas et svar, og her snakker vi på detaljnivå. «Hva om vi setter opp rekkverket først, og så ...» Vi rekker aldri å spørre ferdig, før han har et klokt motsvar. «Da vil jo det komme i veien for ...». Du verden så godt det er å ha fagfolk som tar seg av skolebygg! Som vet hvor det er klokt å sette vinduer, dører, takrenner, vanntanker og ramper og mye, mye mer.

Den nye skolen får en flott fasade

Etter to og et halvt år, kom vi oss endelig tilbake til Mbita. Covid har satt en stopper for dette, men nå følte vi at det var trygt nok til å kunne besøke skolen vår igjen. Denne gangen var det Per og Anne Kristi som reiste. Dette ble en veldig nyttig tur. Vi hadde svært mange spørsmål, og vi fikk svar på alt vi lurte på og mere til. Vi hadde styremøte med styret vårt på Mbita, møte med ingeniør Thomas og vi møtte lærerne. Skolen vår har vært stengt siden i oktober i 2021, og elevene har blitt fulgt opp av lærerne på andre skoler i området. Styret vårt på Mbita sørget for klarsignal fra myndighetene slik at dette lot seg gjennomføre. Men selv om de fikk skolegang, var ønsket om å få begynne på Oasis of Hope igjen stort. Det er her de føler seg trygge. Det er denne skolen de kaller hjem.

Det store klasserommet er klart til bruk

I helgene kommer det ofte elever til skolen for å være sammen og leke og å treffe venner. Lærerne treffer de også. De er ofte på skolen i helgene for å følge opp elever, leke med dem eller gi dem omsorg i en ellers vanskelig hverdag. Den søndagen vi var på skolen, var ikke noe unntak. Nesten alle lærerne

Lærerne samlet foran skolen

var der, og det kom også mer enn hundre barn. Vi opplevde til vår store overraskelse at det ikke primært var oss som var på besøk de ville treffe, noe vi kanskje trodde etter erfaring fra tidligere år. Men nei, det var lek og tull med lærerne, mat og lek med hverandre som var det viktigste. Dette tenker vi er et sunt tegn. Her får elevene omsorg av noen som alltid er der. Det var svært rørende å se måten lærerne tok imot dem på denne dagen. De tullet litt, pratet litt og en kunne formelig kjenne på hele atmosfæren at her var det trygghet og gjensidig respekt.

Vi ble, i enda større grad enn tidligere, oppmerksomme på at skolen vår er viktig for svært mange. En ting er elevene som får skolegang og lærerne som får sin lønn. Men også dagarbeiderne som er med på å bygge skolen får mat på bordet gjennom vårt arbeid. Maten som serveres på skolen blir kjøpt på det lokale markedet, og det blir ikke kjøpt av hvem som helst må du tro. Nei, også her blir det tenkt på hvem som trenger en ekstra kunde i en vanskelig tid. Noe som var helt nytt for oss var at noen av de mange moped-sjåførene på Mbita begynte å klage da skolen

Lunsj foran skolen

stengte. Vanligvis hadde de noen av våre lærere som kunder, og kjørte dem til skolen hver dag. Da skolen stengte, uteble denne inntekten. Det slo oss hvor viktig skolen vår er i lokalsamfunnet på Mbita.

Fremdeles gjenstår noe for at skolebygget skal bli helt ferdig. Fire klasserom er allerede innflytningsklare, tre rom mangler gulv og de fire siste klasserommene mangler en del. Trappa og en rullestolrampe skal gjøres ferdig. Og så alle detaljene da, og den siste finishen. Byggevarerprisene fortsetter å øke i Kenya, så her må vi hive oss rundt og få ferdig så mye som mulig før elevene igjen kan begynne på skolen sin i slutten av januar. Da starter nemlig et nytt skoleår i Kenya, og vi har fått klarsignal fra myndighetene om at vi igjen kan fylle klasserommene med elever ikke sementsekker og redskaper.

Flere ganger under oppholdet på Mbita måtte jeg klype meg i armen. Tenk å få være med på et slikt eventyr som Oasis of Hope har blitt! Jeg er dypt takknemlig og ydmyk over å få være en del av dette.

Vi i Oasis of Hope vil benytte anledningen til å takke for all god støtte i året som har gått, og håper vi fortsatt kan regne med dere i 2023.

En riktig god førjulstid ønskes dere alle.

Mange elever kom for å spise og leke på søndag

På vegne av oss i Oasis of Hope

Anne Kristi

Godt å være på skolen

God mat og gode venner

Lek i skolegården

Tegning på timeplanen

Oasis of Hope spirit